

<p>פרשת חקת פרק יט (א) וידבר יקוק אל-משה ואל-אהרן לאמר: (ב) זאת חקת התורה אשר-צוה יקוק לאמר דברו אל-בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מום אשר לא-עלה עליה על: (ג) ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן והוציא אתה אל-מחויז למחנה ושחט אתה לפניו: (ד) ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל-זבח פני אהל-מועד מדמה שבע פעמים: (ה) ושחף את-הפרה לעיניו את-ערה ואת-בשרה ואת-דמה על-פרשה ישראל: (ו) ולקח הכהן עין ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוך שרפת הפרה: (ז) וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל-המחנה וטמא הכהן עד-הערב: (ח) והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד-הערב: (ט) ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחויז למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני-ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: (י) וכבס האסף את-אפר הפרה את-בגדיו וטמא עד-הערב והיתה לבני ישראל ולגור הגר בתוכם לחקת עולם: (יא) הנגע במת לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים: (יב) הוא יתחטא-בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: (יג) כל-הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את-משכן יקוק טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: (יד) זאת התורה אדם פני-ימות באהל כל-הבא אל-האהל וכל-אשר באהל וטמא שבעת ימים: (טו) וכל כלי פתוח אשר אין</p>	<p>(א) ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר: (ב) דא גזירת אורייתא דפקיד יי למימר מליל עם בני ישראל ויסבון לך תורתא סמוקתא שלימתא דלית בה מומא דלא סליק עלה נירא: (ג) ותתנון יתה לאלעזר כהנא ויפיק יתה למברא למשריתא ויכוס יתה קדמוהי: (ד) ויסב אלעזר כהנא מדמה באצבעיה וידי לקביל אפי משכן זמנא מדמה שבע זימנין: (ה) ויוקיד ית תורתא לעינוהי ית משכה וית בסרה וית דמה על אוכלה¹ ווקיד: (ו) ויסב כהנא אעא דארזא ואיזובא וצבע זהורי² וירמי לגו יקידת תורתא: (ז) ויצבע לבושוהי כהנא ויסחי בסריה במיא ובתר כן ייעול למשריתא ויהי³ מסאב כהנא עד רמשא: (ח) ודמוקיד יתה יצבע לבושוהי במיא ויסחי בסריה במיא ויהי⁴ מסאב עד רמשא: (ט) ויכנוש גבר דכי ית קטמא דתורתא ויצנע (ל)מברא⁵ למשריתא באתר דכי ותהי לכנשתא דבני ישראל למטרא למי אדיותא⁶ חטאתא היא: (י) ויצבע⁷ דכניש ית קטמא דתורתא ית לבושוהי ויהי⁸ מסאב עד רמשא ותהי לבני ישראל ולגירינא דיתגירון⁹ ביניהון לקיים עלם: (יא) דיקרב¹⁰ במיתא לכל נפשא דאינשא ויהי¹¹ מסאב שבעא יומין: (יב) הוא ידי עלוה¹² ביומא תליתאה וביומא שביעאה ידכי ואם לא ידי עלוה¹³ ביומא תליתאה וביומא שביעאה לא ידכי: (יג) כל דיקרב¹⁴ במיתא בנפשא דאינשא דימית ולא ידי עלוהי ית¹⁵ משכנא דיי סאב וישתיצי אינשא¹⁶ ההוא מישראל ארי מי אדיותא¹⁷ לא אדריקו עלוהי מסאב יהי עוד סאובתיה ביה: (יד) דא אורייתא אינש ארי ימות במשכנא כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא יהי מסאב שבעא יומין: (טו) וכל מן דחסף¹⁸ פתיח</p>
---	--

- 1 פרשה?
- 2 ??
- 3 ויהיה
- 4 ויהיה
- 5 ויצניע חוץ/מחוץ
- 6 זריקה
- 7
- 8 ויהיה
- 9 ולגרים הגרים
- 10 המתקרב
- 11 ויהיה
- 12 יהיה נזרק עליו
- 13 יהיה נזרק עליו
- 14 המתקרב?
- 15 יזרק עליו
- 16 האיש
- 17 זריקה
- 18

<p>צָמִיד פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: (טז) וְכָל אֲשֶׁר-יִגַע עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל-חֶרֶב אֹו בַּמָּת אֹו בַּעֲצָם אָדָם אֹו בַּקֶּבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים: (יז) וְלָקַחְו לְטָמֵא מֵעֵפֶר שְׂרָפַת הַחֲטָאֹת וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים אֶל-כָּלִי:</p>	<p>דלית מגופת שיע מקף¹⁹ עלוהי מסאב הוא: (טז) וכל דיקרב²⁰ על אפי חקלא בקטיל²¹ חרבא או במיתא או בגרמא דאינשא או בקברא יהי מסאב שבעא יומין: (יז) ויסבון לדימסאב מעפר יקידת חטאתא ויתנון עלוהי מי מבויע למן:</p>
---	---

שני	
<p>(יח) וְלָקַח אֹזֹב וְטָבַל בְּמַיִם אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה עַל-הָאֹהֶל וְעַל-כָּל-הַכֵּלִים וְעַל-הַנֶּפֶשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ-שָׁם וְעַל-הַנֶּגַע בַּעֲצָם אֹו בַּחֲלָל אֹו בַּמָּת אֹו בַּקֶּבֶר: (יט) וְהִזָּה הַטְּהוֹר עַל-הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְחִטָּאוּ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וּכְבָּס בְּגָדָיו וְרִחַץ בְּמַיִם וְטָהַר בָּעֶרֶב: (כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹד הַקֹּהֶל כִּי אֶת-מִקְדָּשׁ יְקֹוֹק טָמָא מִי נִדְּהָ לֹא-זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא: (כא) וְהִיתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִזֶּה מִי-הִנְדָּה יִכְבָּס בְּגָדָיו וְהַנֶּגַע בְּמֵי הַנְּדָה יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב: (כב) וְכָל אֲשֶׁר- יִגַע בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֶּגַעַת תִּטְמָא עַד- הָעֶרֶב: פ פֶּרֶק כ (א) וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל- הָעֵדָה מִדְּבַר-צֹן בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתָּמַת שָׁם מֵרַיִם וַתִּקְבֹּר שָׁם: (ב) וְלֹא- הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן: (ג) וַיִּרַב הָעָם עִם-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גִּוְעַנּוּ בְּגֹוע אַחֲיֵינוּ לִפְנֵי יְקֹוֹק: (ד) וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת- קָהֶל יְקֹוֹק אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירְנוּ: (ה) וְלָמָּה הֵעֲלִיתֶנּוּ מִמִּצְרַיִם לְהַבְיֵא אֹתֵנוּ אֶל-הַמִּקְוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע</p>	<p>(יח) ויסב איזובא ויטבול במיא גבר דכי וידי על משכנא ועל כל מניא ועל נפשאתא דהוון תמן ועל דיקרב²² [דקריב] בגרמא או בקטיל²³ או במיתא או בקברא: (יט) וידי דכיא על מסאבא ביומא תליתאה וביומא שביעאה וידכיניה ביומא שביעאה ויצבע לבושוהי ויסחי במיא וידכי ברמשא: (כ) וגבר דיסתאב ולא ידי עלוהי²⁴ וישתיצי אינשא²⁵ ההוא מגו קהלא ארי ית מקדשא דיי סאיב מי אדיותא²⁶ לא אדריקו עלוהי מסאב הוא: (כא) ותהי להון לקים עלם [ודמדי] [ודידי] מי אדיותא²⁷ יצבע לבושוהי ודיקרב במי אדיותא²⁸ יהי מסאב עד רמשא: (כב) וכל דיקרב²⁹ ביה מסאבא יהי מסאב ואינש דיקרב³⁰ ביה יהי מסאב עד רמשא: (א) ואתו בני ישראל כל כנשאתא למדברא דצין בירחא קדמאה ויתיב עמא ברקם³¹ ומיתת תמן מרים ואתקברת תמן: (ב) ולא הוה מיא לכנשאתא ואתקנשו על משה ועל אהרן: (ג) ונצא עמא עם משה ואמרו למימר (ו)לני דמתנא במותא³² דאחנא קדם יי: (ד) ולמא [איתיתון] [אעילתון]³³ ית קהלא דיי למדברא הדין לממת תמן אנחנא ובעירנא: (ה) ולמא אסקותונא³⁴ ממצרים לאיתאה יתנא לאתרא בישא הדין לא אתר כשר לבית זרע [ו]אף³⁵ לא תינין וגופנין ורמונין ומיא לית למשתי: (ו) ועל משה ואהרן מן קדם³⁶ קהלא לתרע משפן זמנא ונפלו על אפיהון ואתגלי³⁷ יקרא</p>

19
20 שיתקרב
21 בהרג
22
23 בהרוג
24 זורק עליו
25 האיש
26 זריקה
27 הזורק/מי שזורק מי זריקה
28 והמתקרב למי זריקה
29 שיתקרב
30 ואיש שיתקרב
31 ברקם
32 ואם/אם רק היינו מתים במיתה
33 הביאת/העלית
34 העלתה? – DIFFERNET FROM PASSUK
35 לא מקום ראוי לזרוע, ולא/לא
36 מלפני
37 והתגלה

דני להון:	ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשותות: (ו) ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל-פתח אהל מועד ויפלו על-פניהם וירא כבוד-יקוק אליהם: פ
-----------	---

שלישי	
(ז) וידבר יקוק אל-משה לאמר: (ח) קח את-המטה וקהל את-העדה ואתה ואהרן אחיך ודברתם אל-הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-הסלע והשקית את-העדה ואת-בעירם: (ט) ויקח משה את-המטה מלפני יקוק כאשר צוהו: (י) ויקהלו משה ואהרן את-הקהל אל-פני הסלע ויאמר להם שמעו-נא המרים המן-הסלע הנה נוציא לכם מים: (יא) וירם משה את-ידו וידך את-הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: ס (יב) ויאמר יקוק אל-משה ואל-אהרן יען לא-האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם: (יג) הטה מי מריבה אשר-רבו בני-ישראל את-יקוק ויקדש בם:	(ז) ומליל יי עם משה למימר: (ח) סב ית חוטרא וכנוש ית כנשתא את ואהרן אחוד ותמללון עם כיפא לעיניהון ויתן מוהי ותפיק להון מיא מן כיפא ותשקי ית כנשתא וית בעירהון: (ט) ונסיב משה ית חוטרא מן קדם יי כמא דפקדיה: (י) וכנשו משה ואהרן ית קהלא לקדם כיפא ואמר להון שמעו קען סרבניא ³⁸ המן כיפא הדין נפיק לכו מיא: (יא) וארים משה ית ידיה ומחא ית כיפא בחוטריה תרתין זמנין ונפקו מיא סגיאי ושתיא את כנשתא ובעירהון: (יב) ואמר יי למשה ולאהרן חלף דלא הימנתון במימרי לקדשותי לעיני בני ישראל בכן לא תעלו ית קהלא הדין לארעא דיהבית להון: (יג) אינון מי מצותא דנצו בני ישראל קדם ³⁹ יי ואתקדש בהון:

רביעי	
ס (יד) וישלח משה מלאכים מקדש אל-מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל-התלאה אשר מצאתנו: (טו) וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו: (טז) ונצעק אל-יקוק וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: (יז) נעברה-נא בארצה לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך גלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר-נעבר גבולך: (יח) ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן-בחרב אצא לקראתך: (יט) ויאמרו אליו בני-ישראל במסלה נעלה ואם-	(יד) וישלח משה אגדין ⁴⁰ מרקם לות מלכא דאדום כדנן אמר אחוד ישראל את ידעת ית כל עקתא דאשכחנתא: (טו) ונחתו אבהתנא למצרים ויתיבנא במצרים יומין סגיאי ואבאישו לנא מצראי ולאבהתנא: (טז) וצלינא קדם יי וקבל צלותנא ⁴¹ וישלח מלאכא ואפקנא ממצרים והא אנחנא ברקם ⁴² קרתא דבסטור תחומך: (יז) נעיבר ⁴³ כעז ⁴⁴ בארעך לא נעיבר בחקל ובכרם ולא נשתי מי גוב באורח מלכא גיזיל לא נסטי לימינא ולסמאלא עד דנעיבר תחומך: (יח) ואמר ליה אדומאה ⁴⁵ לא תעיבר בתחומי ⁴⁶ דלמא בדקטלין ⁴⁷ בחרבא איפוק לקדמותך: (יט) ואמרו ליה בני ישראל באורח כבישא ⁴⁸ נסק ואם [מיידך] (מימד) ⁴⁹ נשתי אנא ובעירי

³⁸ עתה המסרבים/??

³⁹ לפני

⁴⁰ שליחים

⁴¹ והתפללתי לפני ה' וקבל התפילה

⁴² ברקם.

⁴³ אנחנו נעבור? תראה בעוד כמה מילים זה אותו דבר באונקלוס ולא בחומש

⁴⁴ עתה

⁴⁵ האדומי

⁴⁶ בתחומי.

⁴⁷ בהרג

⁴⁸ בדרך כבוש

⁴⁹ ?/?

<p>מימיה נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק איך דבר ברנלי אעברה: (כ) ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וכיד חזקה: (כא) ומאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו: פ</p>	<p>ואתן דמהו⁵⁰ לחוד לית פתגם דבישי⁵¹ ברנלי אעיבר: (כ) ואמר לא תעבר ונפק אדומאה⁵² לקדמותיה בחיל רב ובידא תקיפא: (כא) וסריב אדומאה⁵³ (ו)לא שבק⁵⁴ ית ישראל למעבר בתחומיה וסטא ישראל מלותיה:</p>
---	---

חמישי	
<p>(כב) ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: (כג) ויאמר יקוק אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: (כד) יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: (כה) קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: (כו) והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: (כז) ויעש משה כאשר צוה יקוק ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: (כח) ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: (כט) ויראו כל העדה כי נוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: ס פרק כא (א) וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: (ב) ויזר ישראל נדר ליקוק ויאמר אס נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: (ג) וישמע יקוק בקול ישראל ויתן את הכנעני וחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: פ (ד) ויסעו</p>	<p>(כב) ונטלו מרקם⁵⁵ ואתו בני ישראל כל כנשתא להר טורא: (כג) ואמר יי למשה ולאהרן בהר טורא על תחום ארעא דאדום למימר: (כד) יתכניש אהרן לעמיה ארי לא יעול לארעא דיהבית לבני ישראל על דסריבתו⁵⁶ על מימרי למי מצותא: (כה) דבר ית אהרן וית אלעזר בריה ואסיק יתהון להר טורא: (כו) [ותשלח] ( ) ואשלח⁵⁷ ית אהרן ית לבושוהי ותלבישינון ית אלעזר בריה ואהרן יתכניש וימות תמן: (כז) ועבד משה כמא דפקיד יי וסליקו להר טורא לעיני כל כנשתא: (כח) ואשלח⁵⁸ משה ית אהרן ית לבושוהי ואלביש יתהון ית אלעזר בריה ומית אהרן תמן בריש טורא ונחת משה ואלעזר מן טורא: (כט) וחזו כל כנשתא ארי מית⁵⁹ אהרן ובכו ית אהרן תלתין יומין כל בית ישראל: (א) ושמע כנענאה מלכא דערד יתיב דרומא⁶⁰ ארי אתא ישראל אורח מאלליא [ואגיא] [ואגח] קרבא⁶¹ בישראל ושבא מניה [מנהון] שביא⁶²: (ב) וקים ישראל קים קדם⁶³ יי ואמר [אם] [אין]⁶⁴ ממסר תמסר⁶⁵ ית עמא הדין בידי ואגמר⁶⁶ ית קרויהון: (ג) וקביל יי צלותיה⁶⁷ דישראל ומסר⁶⁸ ית כנענאה וגמר⁶⁹ יתהון וית קרויהון וקרא שמה דאתרא חרמה: (ד) ונטלו מהר טורא אורח</p>

- 50 כספם
- 51 רע
- 52 האדומי
- 53 האדומי
- 54 ולא נתן/לא נתן
- 55 מרקם
- 56
- 57 ותפשט/ואפשט??
- 58 לעיל?
- 59 מת
- 60 הדרום
- 61 בלשות ולחם/?? קרב
- 62 ממנו/מהם שבי
- 63 נדר?שבועה ישראל ? לפני
- 64 אם/כן-כאשר
- 65 ממסר תמסור??
- 66 ואכלה?
- 67 וקבל ה' את תפילת
- 68 ומסר
- 69 וכילה.

<p>מֵהָרִדְדָה יִסְסוּף לִסְבֵּב אֶת־אֶרֶץ אֲדוּם וְתִקְצֹר נַפְש־הָעַם בְּדֶרֶךְ: (ה) וַיְדַבֵּר הָעַם בְּאֱלֹהִים וּבַמֶּשֶׁה לְמָה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקֶּלֶקֶל: (ו) וַיִּשְׁלַח יִקְוֹק בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־הָעַם וַיָּמָת עִסְרֵב מִיִּשְׂרָאֵל: (ז) וַיָּבֵא הָעַם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ הֲטֹאֲנוּ כִּי־דַבְּרָנוּ בִּיקְוֹק וְכִךְ הִתְפַּלֵּל אֶל־יִקְוֹק וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעַם: (ח) וַיֹּאמֶר יִקְוֹק אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לִּי שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־גֶּם וְהָיָה כָּל־הַנְּשׂוּף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: (ט) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נְחָשֶׁת וַיִּשְׁמְחֵהוּ עַל־הַגֶּם וְהָיָה אִם־ נְשָׂף הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהָבִיט אֶל־נְחָשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחָי:</p>	<p>יִמָּא דְסוּף לְאַקְפָּא יֵת אֶרְעָא דְאָדוּם וְעַקְתָּ 70 נַפְשָׁא דְעַמָּא בְּאוֹרְחָא: (ה) וְאַתְרַעַם עַמָּא (בְּמִימְרָא דִי) [קְדָם יי] 71 וְעַם מֹשֶׁה נְצוּ 72 לְמָא אֶסְקִתוּנָא מִמִּצְרַיִם לְמַמַּת בְּמִדְבָּרָא אֶרֶי לִית לְחַמָּא וְלִית מַיָּא וְנַפְשָׁנָא עַקְתָּ בְּמִנָּא הַדִּין דְּמִכְלִיָּה קְלִילָא 73: (ו) וְגִרִי יי בְּעַמָּא יֵת חִיוּן קֶלֶן וְנִכְיִתוּ 75 יֵת עַמָּא וּמִית עַם סְגִי מִיִּשְׂרָאֵל: (ז) וְאַתָּא עַמָּא (לְמֹשֶׁה) [לוֹת מֹשֶׁה] וְאִמְרוּ חֲבִנָּא אֶרֶי אֶתְרַעַמְנָא קְדָם 76 יי וְעַמְדָּ נְצִינָא 77 צְלִי קְדָם 78 יי וְעַדִּי מִיִּנְנָא 79 יֵת חִיוּיָא וְצְלִי מֹשֶׁה עַל עַמָּא: (ח) וְאִמְרִי יי לְמֹשֶׁה [עֵבִיד] [עֵיבִיד] לִךְ קְלִיָּא 80 (וְשׂוּי) [וְשׂוּ] 81 יֵתִיָּה עַל אֶת 82 וְהִי כָּל (דְּאִיתְנַכִּית) [דִּיתְנַכִּית] וְיִחְזִי יֵתִיָּה וְיִתְקִים 83: (ט) וְעַבְדִּי מֹשֶׁה חִיוּיָא דְנַחְשָׁא וְשׂוּיָה עַל אֶת 84 וְהִי כְּדִ 85 נְכִית חִיוּיָא יֵת גְּבִרָא וּמְסַתְכַל [בַּחִיוּיָא] 86 [לְחִיוּיָא] דְנַחְשָׁא וּמְתִקִים 87:</p>
--	---

שְׂשִׁי	
<p>(י) וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאַבּוֹת: (יא) וַיִּסְעוּ מֵאַבּוֹת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרָיִם בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: (יב) מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחֲלֵ דוֹד: (יג) מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אֲרֻנוֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיָּצֵא מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִּי אֲרֻנוֹן גְּבֹל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי: (יד) עַל־כֵּן יֹאמֶר בְּסֵפֶר מַלְחָמַת יִקְוֹק אֶת־ וְהָב בְּסוּפָה וְאֶת־הַנְּחָלִים אֲרֻנוֹן: (טו) וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשֹׁבֵת עַר וְנִשְׁעַן לְגְבוּל מוֹאָב: (טז) וּמִשָּׁם בְּאֶרֶה הוּא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יִקְוֹק לְמֹשֶׁה אֶסְף אֶת־הָעַם וְאַתְּנָה לָהֶם מַיִם: ס (יז) אִזּו</p>	<p>(י) וְנִטְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרוּ בְּאַבּוֹת: (יא) וְנִטְלוּ מֵאַבּוֹת וְשָׂרוּ בְּמִגִּזְתָּ 88 עֲבָרָאִי בַּמִּדְבָּרָא דְעַל אִפִּי מוֹאָב מִמִּדְנַח שְׁמֵשׁ־א: (יב) מִתְמֵן נְטְלוּ וְשָׂרוּ בְּנַחֲלָא דְדוֹד: (יג) מִתְמֵן נְטְלוּ וְשָׂרוּ מֵעֵבֶרָא דְאֲרֻנוֹן דִּי בַּמִּדְבָּרָא דְנִפְיק מִתְחוּם אֱמֹרָאָה אֶרֶי אֲרֻנוֹן תְּחוּם מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין אֱמֹרָאָה: (יד) עַל כֵּן יִתְאֱמֶר בְּסִפְרָא קְרִבִין (ד) עַבְדִּי יי עַל יִמָּא דְסוּף וּגְבוּרָן דְעַל 89 נַחֲלֵי אֲרֻנוֹן: (טו) וְשִׁפּוּף [לְנַחֲלִיָּא דְּמִדְבָּרִין לְקַבֵּל לְחִית וּמְסַתְמִיף 90 לְתְחוּם מוֹאָב: (טז) וּמִתְמֵן אֶתִּיהִיבַת לְהוֹן גְּבִרָא 91 הִיא גְּבִרָא דְאִמְרִי יי לְמֹשֶׁה</p>

70 והצטער
71 והתלונן העם בדבר ה' לפני ה'
72 ריב
73 נגעל/בצער? בהמן הזה אשר אוכלו קל?
74 וגירה
75 את נחש הארסי? ונשכו?
76 התלוננו לפני
77 ריב
78 לפני
79 מאיתנו.
80
81 יחיד רבים? יש הרבה כאלה
82 אות
83 ויתקיים
84
85 כאשר
86 בנחש/לנחש
87 ויתקיים
88
89 שעשה/עשה ה' על ים סוף וגבורות שעל
90 ונשפך לנחלי/נחלי שנמשכים כנגד לחית ומתקרב
91 ניתן להם באר

<p>יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלַי בְּאֵר עֲנוּ־לָהּ: (יח) בְּאֵר הַפְּרוּהָ שָׂרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעָנְתָם וּמִמְדַבֵּר מִתְנַה: (יט) וּמִמְתַּנְּה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בְּמוֹת: (כ) וּמִבְּמוֹת הַנִּיאֵ אֲשֶׁר בְּשִׁדָּה מוֹאֵב רֹאשׁ הַפְּסָגָה וּנְשַׁקְפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן: פ</p>	<p>כְּנוֹשׁ יֵת עֵמָּא וְאַתָּן⁹² לְהוֹן מִיָּא: (יז) בְּכֹן שְׁבַח⁹³ יִשְׂרָאֵל יֵת תּוֹשְׁבַחְתָּא⁹⁴ הָדָא סְקִי בִירָא שְׁבַחוּ⁹⁵ לָהּ: (יח) בִּירָא דְחַפְרוּהָ רְבֻבְיָא כְּרוּהָ רִשִׁי⁹⁶ עֵמָּא סְפְרִיא בְּחוּטְרִיהוֹן וּמִמְדַבְּרָא אֶת־הַיֵּבֶת לְהוֹן⁹⁷: (יט) וּמִדְּאֶת־הַיֵּבֶת לְהוֹן נַחְתָּא עֵמָּהוֹן לְנַחֲלִיא וּמִנַּחֲלִיא סְלָקָא עֵמָּהוֹן לְרַמְתָּא⁹⁸: (כ) וּמִרַמְתָּא לְחִילִיא⁹⁹ דְּבַחְקֵי מוֹאֵב רִישׁ רַמְתָּא וּמִסְתַּכֵּיא עַל אֶפֶי בֵּית יְשִׁימוֹן:</p>
---	--

שביעי	
<p>(כא) וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי לֵאמֹר: (כב) אֲעַבְרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נִטְהָ בְּשִׁדָּה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ גֵּלְךָ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר וְנִבְלָךָ: (כג) וְלֹא־נִתֵּן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּנִבְלֹו וַיֹּאסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל הַמְדַבְּרָה וַיָּבֵא יְהֻצָּה וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: (כד) וַיִּכְהוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי חֶרֶב וַיִּירֹשׁ אֶת־אַרְצוֹ מְאָרְזֵן עַד־יַבֵּק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עָז וְגִבּוֹל בְּנֵי עַמּוֹן: (כה) וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבוֹן וּבְכָל־בְּנֵי־הָהָר: (כו) כִּי חֶשְׁבוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחָם בְּמֶלֶךְ מוֹאֵב הַרְאִישׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אַרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד־אַרְזֵן: (כז) עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִיִּים בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן תִּבְנֶה וּתְבֹנֵן עִיר סִיחֹן: (כח) כִּי־אִשׁ יֵצֵא מִחֶשְׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחֹן אֲכָלָה עַר מוֹאֵב בְּעַלֵי בְּמוֹת אַרְזֵן: (כט) אוֹיֵלֶךְ מוֹאֵב אֲבֹדָת עַם־כְּמוֹשׁ נִתֵּן בְּנֵיו פְּלִיטָם וּבְנֵיתוֹ בְּשִׁבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן: (ל) וַיִּירָם אֲבֹד חֶשְׁבוֹן עַד־דִּיבָן וְנָשִׁים עַד־נֶפֶח</p>	<p>(כא) וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֲזַגְדִּין¹⁰⁰ לוֹת סִיחֹן מֶלֶךְ דְּאֱמֹרָא לְמִימְר: (כב) אִיעֵבֵר בְּאַרְעָךָ לֹא נִסְטִי בְּחַקֵּל וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתִּי מִי גוֹב בְּאוֹרַח מֶלֶכָא נִיזִיל עַד דִּי נַעֲבֵר תַּחוּמָךְ: (כג) וְלֹא שְׁבַק סִיחֹן יֵת יִשְׂרָאֵל לְמַעֲבֵר בְּתַחוּמֵיהָ וּכְנֹשׁ סִיחֹן יֵת כָּל עַמִּיהָ וַיִּנְפַק לְקַדְמוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַדְבְּרָא וְאַתָּא לְהֵץ וְאִגִּיחַ קְרַבָּא¹⁰¹ בְּיִשְׂרָאֵל: (כד) וּמַחֲהִי יִשְׂרָאֵל לְפַתְגָם דְּחֶרֶב¹⁰² וִירִית יֵת אַרְעֵיהָ מְאָרְזוֹנָא עַד יוֹבְקָא עַד בְּנֵי עַמּוֹן אַרִי תַקִּיף תַּחוּמָא דְּבְנֵי עַמּוֹן: (כה) וּכְבַשׁ [וּנְסִיב]¹⁰³ יִשְׂרָאֵל יֵת כָּל קְרוּיָא הָאֵלִין וַיִּתִּיב יִשְׂרָאֵל בְּכָל קְרוּיָא אֱמֹרָא בְּחֶשְׁבוֹן וּבְכָל כְּפַרְנֶהָ¹⁰⁴: (כו) אַרִי חֶשְׁבוֹן קְרַתָּא דְּסִיחֹן מֶלֶכָא דְּאֱמֹרָא הִיא וְהוּא אִגַּח קְרַבָּא¹⁰⁵ בְּמֶלֶכָא דְּמוֹאֵב קְדַמָּא וּנְסִיב יֵת כָּל אַרְעֵיהָ (מִיָּדִיהָ) [מִנִּיהָ]¹⁰⁶ עַד אַרְזֵן: (כז) עַל כֵּן יִימְרוּן מִתְלִיא עוֹלוֹ לְחֶשְׁבוֹן תִּתְבְּנִי וְתִשְׁתַּכְּלַל קְרַתָּא דְּסִיחֹן: (כח) אַרִי קִידוּם תַּקִּיף כְּאִישָׁא¹⁰⁷ נִפְקַת מִחֶשְׁבוֹן עַבְדֵי קְרַבָּא כְּשִׁלְהוּבִיתָא מִקְרַתָּא¹⁰⁸ דְּסִיחֹן קִטִּילוֹ עֵמָּא דְּשִׁרוֹ בְּלַחֲתִית מוֹאֵב כּוּמְרִיא דְּפִלְחִין בֵּית דְּחִלָּא רַמְתָּא דְּאַרְזֵן¹⁰⁹: (כט) וַי לְכוּן מוֹאֲבָאִי אֲבֹדְתוֹן עֵמָּא דְּפִלְחִין לְכְמוֹשׁ מִסְר¹¹⁰ בְּנוּהֵי צִירִין וּבְנֵיתִיהָ בְּשִׁבִיא לְמֶלֶכָא</p>

92 ואתן
 93 לכן שיבע
 94 תשבחות
 95 שבחו
 96 ראשי
 97 הסופרים במטותים וממדבר ניתן להם
 98 מדניתן להם ירדה איתם לנחל, ומהנחל עלה עמם לרמות
 99 ומרמות לחיילו?
 100 שלוחים
 101 קרב
 102 לדבר חרב
 103 וכבש/ויקח
 104 כפריה
 105 קרב
 106 מידו/ממנו
 107 קידום? חזק כאש
 108 עושי מלחמה כשלהבת מעיר
 109 הרגו העם השורים בלחיית?? מואב כומרוא?? שעובדים בית יראה של רמות הארנון
 110 לכם מאוביים, אבדתם העם שעובדים לכמוש נמסר

<p>אֲשֶׁר עַד־מִיָּדְבָא: (לא) וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי: (לב) וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְהַגִּיל אֶת־יַעֲזֹר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵתֶיהָ וַיִּירֶשׁ וַיִּזְרַשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם: (לג) וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן לְקִרְאָתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי: (לד) וַיֹּאמֶר יִקּוּק אֶל־מֹשֶׁה אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נִתְּתִי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרֶצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבֹן: (לה) וַיִּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בְּלַתֵּי הַשָּׂאִיר־לוֹ שָׁרִיד וַיִּירֶשׁוּ אֶת־אֶרֶצוֹ: פָּרַק כַּב (א) וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לִירְדֵן יְרֵחוֹ: ס</p>	<p>אִימורָא סִיחֹן: (ל) (ו)פִּסְקַת מַלְכוּ מַחֲשָׁבוֹן עַדָּא שׁוֹלְטֵן מְדִיבוֹן וְצַדִּיאוֹ עַד נוֹפֵחַ דְּסַמִּיךְ [על] (עד) מִיָּדְבָא¹¹¹: (לא) וַיִּתִּיב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶע אֲמֹרָא: (לב) וַשְׁלַח מֹשֶׁה לְאַלְלָא יַת יַעֲזֹר וּכְבָשׁוּ כְּפָרְנָה¹¹² וְתַרְיָךְ יַת אֲמֹרָא דְתַמֹן: (לג) וְאֶתְפְּנִיאוֹ וְסַלִּיקוּ לְאוֹרַח מַתְנָן¹¹³ וְנִפְקַ עֹג מַלְכָּא דְמַתְנָן¹¹⁴ לְקַדְמוֹתְהוֹן הוּא וְכָל עַמִּיהָ לְאַגְחָא קְרָבָא¹¹⁵ לְאֲדָרְעִי: (לד) וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה לֹא תִדְחַל מִנִּיהָ¹¹⁶ אֲרִי בִידְךָ מְסַרִית¹¹⁷ יְתִיה וַיַּת כָּל עַמִּיהָ וַיַּת אֶרְעִיהָ וְתַעֲבִיד לִיהָ כְּמָא דְעַבְדַּת לְסִיחֹן מַלְכָּא דְאִימֹרָא דִיתִיב בְּחֶשְׁבוֹן: (לה) וּמַחוּ יְתִיה וַיַּת בְּנוֹהִי וַיַּת כָּל עַמִּיהָ עַד דְּלֹא אֲשַׁתְּאֵר לִיהָ מְשִׁזִּיב וַיִּרִיתוּ יַת אֶרְעִיהָ: (א) וַנְטִלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַשְׂרוּ בְּמִישְׂרָא¹¹⁸ דְּמוֹאָב מֵעֵבֶרָא לִירְדְנָא דִירְחוֹ:</p>
---	--

¹¹¹ ונפסקת/נפסקת מלכות מחשבון עם השולטים מדיבון וצדו עד נופך עשר קרוב עד/על מידבא

¹¹² כפריה

¹¹³

¹¹⁴

¹¹⁵ למלחמת קרב

¹¹⁶ ממנו

¹¹⁷ מסרתי

¹¹⁸